

[Socialministeren.]
gratis husmoderafløsning ved fødsel. Fra socialdemokratiets side er fremhævet betydningen af en ligestilling med andre grupper i befolkningen. Jeg vil hertil blot sige for det første dette, at i det lovforslag, som den daværende familieminister fremsatte på socialdemokratiets vegne — og det blev jo fremsat så sent som den 9. november 1967 — havde man åbenbart ikke trang til denne ligestilling; der var i hvert fald ikke noget forslag herom.

Jeg synes også, det er rigtigt at nævne, at trangen til, ønsket om at få husmoderafløsning ved fødslen ikke kan være så stort, som det er forudsat af de partier, der taler om disse ting, for undersøgelserne, som vi har foretaget i forskellige kommuner, viser jo, at kun ved 4-9 pct. af samtlige fødsler har man ønske om eller søger man om at få husmoderafløsning. Jeg benægter ikke, at det kan hænge sammen med betalingsspørgsmålet, men det behøver ikke at være tilfældet; måske er vi her inde på et område, hvor familien dog hjælper hinanden til en vis grad.

Med hensyn til det kontroversielle spørgsmålet om obligatorisk eller ikke obligatorisk uddannelse, var fru Lis Groes inde på, at det var beklageligt, at man ikke fra socialministeriets side ville være med, og brugte udtrykket, at det, man undskyldte sig med, var, at tiden ikke var moden. Det virker, synes jeg, lidt underligt at høre disse bemærkninger, når man kan læse i Folketingsstidende, at både ved fremsættelsen af det tidligere lovforslag i november måned 1967 og ved førstebehandlingen så sent som den 6. december 1967 var disse ord, at tiden ikke var moden, nøjagtig de ord, som den daværende familieminister brugte som begrundelse for ikke at ønske indført en obligatorisk uddannelse af husmoderafløserne. Jeg forstod i øvrigt ikke fru Lis Groes' bemærkninger om, at man i udvalget kom lidt længere, men jeg kan måske, hvis det ønskes, få opklaret, hvad der lå i dette, for folketingsvalget blev som bekendt udskrevet meget kort efter.

Mit principielle standpunkt i denne sag er, at vi har ca. 3.400 husmoderafløserne, hvoraf $\frac{2}{3}$ ikke har fået nogen uddannelse, til trods for at de har haft mulighed for at komme på kursus og få dækket 80 pct. af

deres indtægtstab som følge af deltagelse i kursus og tilmed få en i hvert fald noget højere løn bagefter. Derfor mener jeg, at det afgørende spørgsmål er dette, om det virkelig er praktisk muligt at sige til mennesker, som er med i dette arbejde eller senere kunne tænke sig at påtage sig dette arbejde, at jer kan vi ikke bruge, for I har ikke villet gennemgå denne uddannelse. Det kan være et teoretisk og ønskeligt mål, men når vi heroverfor hører fra samtlige sider, ikke alene fra regeringspartierne, men også fra oppositionen, at det, som er den allerstørste mangel i dag, er, at vi ikke har tilstrækkeligt personale, at vi ikke har mennesker nok til at klare opgaverne hverken for husmoderafløsning eller for hjemmehjælp, så er jeg meget betænkelig ved det, ikke mindst fordi kommunerne som sagt nærer de samme betænkeligheder ved i dag at gøre denne uddannelse tvungen.

Jeg har den opfattelse, at det stabile korps, som vi skulle nå frem til, får vi ved gradvis at udbygge uddannelsen og ikke mindst ved, som f. eks. også fru Gunhild Due har fremhævet, ude i landkommunerne at kunne anvise de pågældende tilstrækkelig stadigt og regelmæssigt arbejde, og dér tror jeg at vi i forbindelse med kommunalreformkommissionens resultater får helt anderledes muligheder end i dag.

Lis Groes: Vi kan vist desværre ikke blive enige i dag, og jeg vil bare gerne endnu en gang fremhæve, at jeg tror, argumentationen er bundforkert. Jeg tror, at det vil virke stimulerende på tilgangen af husmoderafløserne og hjemmehjælpere, at vi får udbygget denne uddannelse og gjort den obligatorisk. Det kan jo kun blive en skønsag, det indrømmer jeg, men jeg er altså helt overbevist om, at det vil virke i den retning, og at det i særdeleshed vil give os et lidt mere fast korps.

Fru Rigmor Christensen sagde i sit indlæg, at det var helt klart for hende, at uddannelsen burde gøres obligatorisk, og det var jeg glad for. Jeg har siddet og regnet på det, og hvis bare de radikale vil stemme med for det ændringsforslag, der er stillet af S og SF, så er sagen i orden, fru Rigmor Christensen. Det vil virkelig glæde mig.

Hvad endelig angår spørgsmålet om reklame for uddannelsen, da er jeg fuldstæn-